

9 augustus 2026

Jezus geeft duizenden mensen wonderlijk te eten

Matteüs 14:13-21

Thema: God doet wat Hij zegt, proef maar

Doel

De kinderen leren dat Jezus op aarde kwam om Gods woorden te verkondigen. Tegelijk laat Hij zien dat God doet wat Hij zegt. Door mensen voedsel te geven.

Toelichting

Jezus kwam om het Goede Nieuws (Evangelie) te verkondigen. Zijn wonderen bijvoorbeeld voor zieken bewijzen dat Jezus niet zomaar iets zegt, maar Gods goedheid verwoordt. In deze geschiedenis wordt duidelijk dat God de dagelijkse zorgen van mensen niet vergeet. Hij zorgt voor de hele mens: voor zijn hart en voor zijn lichaam. Daarom geeft Jezus een grote groep mensen te eten door vijf broden en twee vissen te delen. Hij heeft meer dan genoeg, want Gods Koninkrijk brengt echte rijkdom.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Wonderlijk veel brood en vis

Richtlijnen: Vertel de geschiedenis aan de jongste kinderen. Leg daarbij de nadruk op het feit dat Jezus eerst de hele dag over God vertelt en mensen geneest. De mensen denken er niet aan dat ze ook nog moeten eten. Ook voor brood en vis zorgt Jezus op een wonderlijke manier. Niemand komt tekort, want God wil mensen alles geven.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Vergeten te eten

Richtlijnen: Heb jij wel eens gehad dat je zo druk met iets bezig was dat je de tijd vergat en dus te laat thuiskwam? Je had helemaal niet aan eten gedacht, want je dacht alleen maar aan spelen of het programma waarnaar je keek. Is het nu al etenstijd?

Zo gaat het ook bij die duizenden mensen rond Jezus. Ze zijn zo onder de indruk van de woorden en wonderen van Jezus dat ze aan niets anders meer denken. Ze vergeten dat ze nog eten moeten kopen en klaarmaken. Eigenlijk best mooi, maar ook dom. Jezus schiet te hulp. Hij laat zien dat Gods liefde te horen is in woorden, te zien in het genezen van zieken en te proeven in brood en vis. Jezus zelf deelt uit van een klein beetje brood en vis dat de aanwezigen zelf hebben meegebracht. Wonderlijk, dat iedereen meer dan genoeg krijgt.

Ook vandaag geeft God alles: voor ons geloof en voor ons lichaam.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gods liefde in woorden en daden

Richtlijnen: Met de kinderen die tegen de puberteit aan zitten kun je het gesprek voeren over de vraag hoe belangrijk eten en kleding zijn voor hen. Zou God het belangrijk vinden dat je er leuk uitziet? En dat je mooie make-up opdoet? Of moet je zeggen: het gaat alleen om jouw binnenkant, jouw karakter en jouw geloof?

De geschiedenis van vandaag laat zien dat Jezus ook de dagelijkse dingen belangrijk vindt. Hij legt Gods woorden uit en laat Gods genezende daden zien. Maar Jezus geeft degenen die naar Hem luisteren ook voedsel. Zo proeven ze dat wat Hij zegt waar is en gevoed naar huis kunnen.

Hoe kunnen wij laten zien dat onze woorden over God betrouwbaar en waar zijn? Hoe kunnen we Gods liefde laten merken? (hartelijk en behulpzaam zijn, geduldig en gul zijn)

Extra bijbelgedeelte: Psalm 145

Een loflied op Gods grootheid. In vers 8 lezen we over liefde en genade en Gods steun en redding voor mensen in nood. Maar in vers 15 wordt God geloofd, dat Hij op de juiste tijd gul eten geeft. Dat is ook een kenmerk van de goede God.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

- Vs. 13 Ons gedeelte begint met iets heel menselijks, waar we bij Jezus niet zo snel aan denken: rouw. Jezus hoort dat Johannes de Doper vermoord is. Dat raakt Hem. Omdat Johannes familie is, omdat Johannes gevangen zat en vermoord is vanwege het evangelie. Omdat Johannes als geen ander betrokken was op de taak van Jezus. Omdat het Jezus nu al bepaalt bij het feit dat Hijzelf ook om zijn boodschap gedood zal worden. Maar ook omdat Johannes Johannes is: iemand die Hem lief was.
- En dan gebeurt er nog iets heel menselijks: de rouw wordt verstoord door het leven. Jezus zoekt het om alleen te zijn met zijn verdriet en zijn gedachten, maar de mensen weten Hem te vinden. Nog voor Hij op zijn afgelegen plaats is, is een hele menigte Hem voor. Zijn medelijden met al die mensen wint het van zijn behoefte aan rouw en alleen zijn, en Hij geneest de zieken.
- Vs. 15v Maar ja, dit gebeurt dus allemaal wel op een afgelegen plaats. Dus is er aan het eind van de dag geen eten voor iedereen beschikbaar. De leerlingen krijgen een vreemd antwoord: Ze hoeven niet weg, geef ze maar te eten. Je voelt wel aankomen: Jezus test hun geloof.
- Vs. 17 De discipelen hebben vijf broden en twee vissen. Vijf broden herinneren, voor de Jood die het Oude Testament goed kent, aan David, die in 1Samuël 21 op de vlucht is voor Saul, en aanklopt bij de priester voor brood. Daar vraagt hij om vijf broden, maar er is alleen gewijd brood. David en zijn mannen krijgen dan de toonbroden mee. Uit de vertelling van dit verhaal in Johannes weten we dat die vijf broden en twee vissen het eten zijn dat een jongetje bij zich had.
- Vs.17vv Jezus heeft op deze dag, die zo anders verliep dan Hij van plan was, niet alleen aandacht voor de pijn en ziekte van de menigte, maar leert de discipelen ook een les die tot vandaag actueel is:
- Het bescheiden gebaar van het jongetje: Het onbevagen aanbieden van wat je hebt, al is het maar weinig en op papier onvoldoende. Dat is de weg die Jezus nog steeds gebruikt om het evangelie onder de mensen te brengen. Een luisterend oor, letterlijk of figuurlijk een duit in het zakje, een arm om een schouder of een gedeeld woord van hoop: Jezus kan het nog steeds gebruiken om er iets veel groters mee te doen.
  - De angst voor te weinig of niet goed genoeg: De discipelen moeten zich overvraagd gevoeld hebben. Vijfduizend mensen voeden zonder middelen, dat kan toch helemaal niet? Hier raakt het verhaal aan onze angst voor afwijzing en kritiek. Als het onmogelijke van je gevraagd wordt, dan kan je toch alleen maar tekortschieten? Niet als je in geloof beschikbaar bent voor Jezus. Het jongetje, de discipelen, veel stelt hun inbreng niet voor. Maar in Jezus' handen is het genoeg. Nee, meer dan genoeg. Daar komen we nog op.
  - De zegen van overvloed. 5 broden en 2 vissen is samen 7: het getal van de volheid. Getal van Gods zegen. En gezegend wordt het. Als de vijfduizend hebben gegeten, blijven er 12 manden met restjes over. Dat is heel veel meer dan wat er aan het begin was. Onwaarschijnlijke overvloed. Maar 12 is ook een getal met betekenis: de discipelen begonnen met twijfel, ongeloof misschien wel. Maar ze stappen naar buiten met zoveel overvloed, dat ze het onmogelijk op kunnen. Er zit niets anders op dan het de komende dagen te blijven uitdelen. Wanneer wij zonder angst voor tekort delen wat we hebben, kan een wonder beginnen dat boven ons uitgroeit. Het wonder is dan niet alleen dat jij helpt (voeden van de menigte), maar ook dat jij ontvangt (een mand vol eten per persoon). Wees niet bang voor tekort, want wat we geven wordt door God vermenigvuldigd.
  - Het wonder van Gods gaven. Dit verhaal laat zich ook lezen als een geestelijke les over wat onze gaven waard zijn. Die vijf broden en twee vissen zijn als wat God aan gaven jou en mij gegeven heeft. Die ervaren we vaak als klein of twijfelachtig, maar als we ze toch inzetten, worden ze vermenigvuldigd. God gebruikt ons niet omdat we groot of geweldig zijn, maar juist om te laten zien dat onze kleinheid en armoede Hem niet in de weg staat. Want de wet van het Koninkrijk van de hemel is anders dan dat van de aarde.

Vragen

- Welke gaven zie je bij de kinderen van de kerk?
- Wat zien anderen bij jou als je gaven?

Auteur: KS

Liederen

Psalm 146: 1, 3 en 4

Lied 383

Lied 836

Psalm 8

Vijf broden en twee vissen

De HERE zegent jou

Als je bidt, zal Hij je geven

Lees je Bijbel, bid elke dag

Omdat U groot bent

'k Heb Jezus nodig, heel mijn leven

Samen delen

(=Gezang 57 LvdK)

(=Gezang 463 LvdK)

Hemelhoog 4

Liedjes voor kinderen 1 Elly en Rikkert

Hemelhoog 61

Hemelhoog 101

Hemelhoog 382

Hemelhoog 658

Hemelhoog 299

Alles wordt nieuw 1 Hanna Lam en Wim ter Burg

Auteur: PZ

Wonderlijk veel brood en vis

Inleiding

Bart en Simon zitten aan tafel. Ze tellen hun geld. 'Dit is van mijn verjaardag,' zegt Bart trots. 'En dit heb ik verdiend met klusjes,' zegt Simon.

Papa komt erbij zitten. 'Wat zijn jullie goed bezig,' zegt hij. Dan vraagt papa: 'Zouden jullie misschien een klein beetje willen geven aan mensen die ver weg wonen en weinig eten hebben?'

Bart kijkt verbaasd. 'Maar... dat is toch óns geld?'

'Ja,' zegt papa rustig. 'En jullie mogen zelf kiezen. Het hoeft niet.' Simon denkt even na.

'Maar wat kunnen ze nou met 2 euro? Dat is toch zo op?' Papa glimlacht. 'Dat lijkt zo. Maar God kan met een klein beetje heel veel doen.' 'Hoe dan?' vraagt Bart nieuwsgierig. 'Stel je voor,' zegt papa, 'je koopt een zakje graan. Dat zaait iemand in de grond. Dan groeit er nieuw graan. Daar kun je brood van maken. En daar kunnen mensen lang van eten.' 'Wauw...,' fluistert Simon. 'Of je koopt kippen,' gaat papa verder. 'Dan krijg je elke dag eitjes. En uit die eitjes kunnen weer kuikentjes komen.' 'Meer kippen!' roept Bart blij. 'Precies,' zegt papa. 'En een geit geeft melk. Daar kun je kaas van maken.'

Bart en Simon kijken elkaar aan. 'Dat is eigenlijk best slim,' zegt Bart. 'Ik wil wel helpen,' zegt Simon.

Papa knikt blij.

'Dat vind ik heel lief van jullie. Weten jullie dat er in de Bijbel ook zo'n verhaal staat?'

De jongens schudden hun hoofd.

'Luister maar,' zegt papa.

Bijbelverhaal

Er was eens een dag dat heel veel mensen naar de Here Jezus kwamen. Echt heel veel... wel meer dan vijfduizend! Ze luisterden naar Hem.

En zieke mensen werden beter. Maar het werd later en later... En iedereen kreeg honger. De vrienden van Jezus zeiden: 'Moeten de mensen niet naar huis? Dan kunnen ze eten. 'Maar Jezus zei: 'Geven jullie hun maar te eten.' De vrienden keken elkaar aan. 'Maar... we hebben bijna niets!'

Toen was daar een jongetje. Hij had vijf broodjes... en twee visjes. Het was zijn lunch.

Niet veel... maar hij wilde het wel delen. Jezus glimlachte. 'Dank je wel', zei Hij. Toen gebeurde er iets wonderlijks. De vrienden begonnen brood en vis uit te delen. Aan iedereen. En ze bleven maar uitdelen en uitdelen... en uitdelen. Het raakte niet op! Iedereen kreeg genoeg te eten. Er bleef zelfs nog heel veel over!

Omdat dat jongetje zijn lunch wilde delen kon de Here Jezus een wonder doen!

Slot

'Zie je?' zegt papa zacht.

'Dat jongetje gaf wat hij had. En Jezus deed er iets heel bijzonders mee.'

Bart knikt. 'Dan wil ik ook delen.' 'Ik ook,' zegt Simon.

Papa glimlacht. 'Met een klein beetje... kan God iets heel groots doen.'

Auteur: JV

Vergeeten te eten

Inleiding

Je kent het vast, je bent ergens heel druk mee bezig. Met buitenspelen in de zomer, in de speeltuin vlakbij je huis. Er zijn veel andere kinderen en het spel is zo leuk, er hangt natuurlijk ook geen klok in de speeltuin. Opeens staat er een vader of moeder in de speeltuin die roept: Etenstijd. thuiskomen. Dan pas voel je inderdaad dat je ook wel toe bent aan het avondeten. Maar als de vader of moeder niet was gekomen, had je nog heerlijk door kunnen spelen.

Of je doet een spel op de computer, je kunt je er zo in verliezen dat je helemaal vergeet dat je ook nog moet plassen, iets anders kunt gaan doen of moet eten. Je bent zo geconcentreerd bezig dat je alles om je heen vergeet.

Iets dergelijks gebeurt er vandaag in het bijbelgedeelte ook.

Bijbelgedeelte

Jezus wil eigenlijk alleen zijn. Hij heeft net iets verdrietig gehoord. Hij gaat per boot naar een plek waar Hij even alleen kan zijn. Zijn leerlingen gaan met Hem mee in de boot. De meest geschikte plek hiervoor is een afgelegen plek, daar kan Jezus alleen zijn. Maar de mensen die graag naar Hem luisteren hebben het door. Ze zien de boot gaan en volgen die zo goed als dat kan via het land. De groep mensen wordt steeds groter, de mensen komen overal vandaan. Als Jezus uit de boot stapt, ziet Hij de grote groep mensen. Hij kan niet anders, Hij krijgt medelijden met hen. Hij geneest hun zieken. Alleen zijn, daar komt niets van terecht voor Jezus.

En dan, het lijkt opeens, begint het avond te worden. De leerlingen gaan naar Jezus en zeggen: Dit is een afgelegen plek, Heer, het wordt steeds later. Stuur de mensen weg. Laat ze naar de dorpen gaan om eten voor zichzelf

te kopen.

Maar dan geeft Jezus iets heel vreemds als antwoord: 'De mensen hoeven niet weg, geven jullie hun maar te eten.'

Nou ja, dat kan toch helemaal niet. Zoveel mensen. Wie kan er genoeg eten regelen? Wacht even, het zijn de leerlingen van Jezus. Ze hebben al veel met Hem meegemaakt. Ze weten dat Jezus wonderen kan doen, zieken kan genezen. Jezus weet dingen die mensen niet weten, Jezus kan dingen die mensen niet kunnen. Zou het zorgen voor eten iets zijn wat Jezus niet kan? Maar het lijkt alsof de leerlingen dit allemaal vergeten zijn. Ze zien alleen het probleem. Er is maar heel weinig eten en er zijn zoveel mensen.

De leerlingen zijn op zoek geweest naar het eten wat er is, ze hebben iets gevonden. Vijf broden en twee vissen. Maar dat is toch lang niet genoeg?

Jezus zegt: 'breng de broden en de vissen bij mij. Zorg dat de mensen in het gras gaan zitten.' Als iedereen zit, pakt Hij de broden en de vissen, Jezus kijkt omhoog en spreekt het zegengebed uit. Daarna breekt Hij de broden en de vissen. Jezus geeft de stukken brood en vis aan de leerlingen en zij geven het weer door aan alle mensen op het gras. Iedereen eet, tot ze vol zitten. Ze hebben echt genoeg te eten. Wat niet opgegeten wordt, wordt opgehaald en er zijn wel twaalf manden vol eten over. Vijftienduizend mannen hebben gegeten, de vrouwen en kinderen die er ook bij waren zijn niet eens meegeteld.

De mensen waren zo druk met luisteren en kijken naar Jezus dat ze alles vergeten waren. De discipelen zagen alleen het probleem. Maar Jezus, Jezus geeft de mensen te eten. Hij laat niet alleen horen wie Hij is, Hij laat het ook zien. Iemand die dit kan, van Hem wil je toch meer weten, meer van Hem horen? Bij Hem wil je toch dicht in de buurt zijn?

Slot

In het bijbelboek Johannes staat deze geschiedenis ook, daar staat dat er een jongen was die de broden en de vissen bij zich had. Hij had ze waarschijnlijk voor zichzelf meegenomen. Hij had er ook niet op gerekend dat met zijn eten iedereen te eten zou krijgen. Jezus wil ons vandaag leren dat kleine dingen ook heel belangrijk kunnen zijn. Dingen die voor ons zo gewoon lijken, naar iemand luisteren, een beetje geld voor een collecte, tegen iemand zeggen dat je van hem of haar houdt. Voor iemand opkomen die dat wel kan gebruiken op school. Een knipoog naar iemand die verdrietig kijkt, gedag zeggen op straat. Kleine dingen, maar in Gods Koninkrijk kunnen ze iets heel groots betekenen.

Jezus maakt van de vijf broden en twee vissen niet precies genoeg voor iedereen. Of net genoeg om geen

hongergevoel meer te hebben. Nee, Jezus maakt zoveel eten dat er overblijft. Er blijft veel meer over dan er in het begin was. God zorgt voor ons, Hij weet wat we nodig hebben. Hij meet niet met de maat van mensen. Er mag uitgedeeld blijven worden. Wat mooi om te weten. God geeft en Hij wil ook dingen van mensen gebruiken. Broden en vissen waren de dingen die Jezus gebruikte van de jongen. Wat kan God van ons gebruiken? Ons geduld? Onze sportiviteit? Onze gezelligheid? Onze liefde? Ons geld voor een collecte aan de deur of in de kerk? Onze tijd?

Misschien zie je dit bij volwassen mensen al wat beter. Zij hebben vaak meer geld. Zij kunnen door hun werk iets voor anderen betekenen, denk aan een verpleger in het ziekenhuis, of een dominee. Maar iemand die de wc kan maken als die het niet meer doet, is ook een zegen. Iemand die een huis kan repareren als er schade is, wat heerlijk als alles weer in orde is gemaakt.

Ga maar eens ontdekken wat jij kan, wat jij kan doen en kan betekenen voor anderen. Misschien moeilijk, maar wie weet ziet iemand anders, een vriend of vriendin of je ouders wel iets wat jij heel goed kunt. Iets wat ook te delen is, iets wat je in kunt zetten voor God en anderen.

Wij zijn vaak druk met spelen, buiten of op de computer. Dat mag ook, maar de mensen uit het verhaal waren druk met het luisteren naar Jezus. Zo druk dat ze eten, drinken, de tijd om naar huis te gaan, vergaten. Kunnen we daar ook iets van leren?

Jezus ziet de mensen om Hem heen. Hij maakt tijd voor hen, Hij geneest hun zieken, vertelt over God, geeft ze te eten. Dat deed Hij toen, dat doet Hij nu. God ziet ons ook. Geweldig hè?

Auteur: CdG

Gods liefde in woorden en daden

[Matteüs 14:13-21](#)

'Jozua, breng jij dit eten even naar tante Esther?'
'Hè, mam, ik wil eigenlijk naar Jefta toe, we willen boom-
pje klimmen bij het veldje.' Jozua zucht. 'Kan tante Esther
zelf geen broodjes bakken, en vissen vangen?'
'Nee Jozua, dat lukt haar niet meer goed. Ze kan niet
meer goed zien, dat weet je toch? Nou, dat is de laatste
week alleen maar erger geworden. We moeten maar
een beetje voor haar zorgen.' Mamma pakt vijf broodjes
en twee gebakken vissen in een mand en hangt die aan
Jozua's arm. 'Als je nu gaat, ben je zó weer terug, en dan
kun je de hele middag nog in bomen klimmen.'

Jozua gaat op pad. Tante Esther is altijd lief, maar de
laatste tijd is ze ook een beetje verdrietig. Dat jou Jozua
ook zijn als hij bijna niets meer zou kunnen zien. Als hij
bij het rijtje huizen komt waar ze woont ziet hij allemaal
mensen staan. Ze praten opgewonden en bewegen druk
met hun handen terwijl ze dat doen. Ook Esther staat
erbij. Hij loopt naar haar toe en pakt haar arm.

'Dag tante', zegt hij.

Esther geeft hem een knuffel en zegt: 'hoor je dat, wat ze
zeggen? Johannes de Doper is vermoord. Hij leeft niet
meer. Ik vind het zo erg!'

'Wat moeten we nu doen?' roept een man. 'Johannes
heeft ons zo veel geleerd, en hij vertelde zulke goede
dingen.'

'Weet je,' zegt tante Esther tegen de man, en iedereen
luistert. Esther zegt niet zo heel vaak iets, maar als ze
iets zegt is het wel altijd belangrijk.

'Johannes zei ook dat Jezus degene was naar wie we toe
moeten. Jezus van Nazaret, de man die al die wonderen
doet.'

'Ja!', 'Waar is Hij?' 'We gaan naar Hem toe!' Alle mensen
beginnen door elkaar te praten.

'Jozua, ik wil ook naar Jezus toe,' zegt tante Esther. 'Wil jij
me helpen? Wil jij me naar Hem toe brengen? Ik weet ook
niet waar Hij is.'

Jozua spitst zijn oren. Mensen praten druk en iedereen
weet wel weer iets te vertellen. Ze hebben Jezus op een
boot zien stappen, nadat het nieuws van Johannes de
Doper bekend was geworden. Jezus zag er erg verdrie-
tig uit. Ja, dat snapten de mensen wel. Hij moet naar de
overkant van het meer zijn gegaan... 'Kom!', zeggen de
mensen. 'We lopen die kant op!' Iedereen komt in bewe-
ging. Jozua houdt zijn tante goed vast met zijn ene hand
en het mandje eten met zijn andere, en hij loopt mee.

En daar, aan de andere kant van het water, daar is Jezus.
En niet alleen Jezus. Ook zijn leerlingen zijn er en Jozua
en tante Esther, en nog wel veel en veel meer mensen.
Duizenden mensen zijn het. Even schiet het door Jozua
heen: dat bomen klimmen kan ik wel vergeten vandaag...
Maar er is zo veel te zien, dit is nog veel spannender dan
klimmen in een boom Wat een drukte en wat een gepraat
en geroep. Mensen lachen en dansen. Hé, was dat die

man die net door die anderen gedragen werd? Die staat
te springen als een klein kind!

Dan loopt Jezus op Jozua en Esther af. Hij pakt het ge-
zicht van Jozua's tante vast en zegt haar naam. Hoe weet
Hij die?

Esther doet haar ogen open en huilt, van geluk. 'Ik kan
weer zien, ik kan alles zien,' fluistert ze.

Jozua's mond valt open. Dit heeft hij nog nooit meege-
maakt. Tante Esther is weer beter en dat heeft Jezus
gedaan!

Dan kijkt hij nog eens om zich heen. Iets verder dan al
die blijde mensen. Hij ziet dat het al donker wordt. Dan
moet hij altijd thuis zijn om te eten. En dat zal voor al
deze mensen niet anders zijn. De discipelen hebben het
ook door, merkt hij. Die worden onrustig en praten tegen
Jezus. Ze wijzen naar de mensen en naar hun buik en
mond.

Jozua hoort zijn maag een beetje knorren. Hij heeft best
zin in wat. Dan kijkt naar de mand aan zijn arm, hij zou
een broodje kunnen nemen.

De discipelen praten steeds opgewondener tegen Jezus.
Als hij nu eens... Jozua denkt na. Heeft dat zin? Hij weet
het niet, maar toch hij loopt naar de leerlingen en geeft
hun de mand.

Na een tijdje ziet hij Jezus met zijn mandje. 'Ga allemaal
zitten,' zegt Jezus. Hij bidt en dankt God en dan is er nog
een wonder. Iedereen krijgt te eten. Ie-der-eeen van die
visjes en die broodjes. En er is ook nog over.

Ineens voelt hij een hand op zijn schouder. 'Jozua, wat
fijn dat jij hier ook bent!' Het is mamma. Ze is ook met alle
mensen in hun eigen buurt naar Jezus op zoek gegaan.

Jozua is ook blij dat zij er is!

'Ik wist niet dat het al zo laat was!', zegt mamma. 'Maar ik
hoef jullie niets te vertellen, denk ik, of wel? Zo ging het
hier met iedereen.'

'Ik was ook even bang dat we hier met z'n allen zouden
verdwalen, zonder eten enz. En ik had best zin in een
broodje...', vertelt hij zijn moeder. 'Maar dat voelde ook
niet goed. Ik wist niet zo goed wat ik moest doen. En ik
zag al die mensen en ik zag Jezus. En iedereen kwam bij
Hem met zijn ziekte en zorgen en alles... en toen dacht
ik: Hij weet wel wat we moeten doen. En mamma, Hij
zorgde gewoon voor iedereen. Voor die mensen die ziek
waren en blind, en ook voor mij en voor jou. En natuurlijk
voor tante Esther! Ik zal deze dag nooit vergeten!'

Vertel!

- Wat is voor jou belangrijker – gezond zijn, eten, drinken, kleding...?
- Zijn er momenten te bedenken dat het ene op eens belangrijker wordt dan het ander?
- Jozua uit het verhaal had een paar broden en vissen die hij aan Jezus gaf
Wat heb jij te geven in het leven? Wat zou je voor een ander kunnen doen?
Is dat iets groots of iets kleins?
- En hoe zou God, zou Jezus daar tegenaan kijken?
- Zou Jezus van iets kleins van jou ook iets groots voor een ander kunnen maken?
Heb je daarvan voorbeelden?

Auteur: MZ